

(สำเนา)
เลขรับ ๓๒/๒๕๖๔ วันที่ ๒ มิ.ย. ๒๕๖๔
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

สภาผู้แทนราษฎร
ถนนสามเสน เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๒๗ พฤษภาคม ๒๕๖๔

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่..) พ.ศ. ....

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น

ข้าพเจ้าและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ผู้มีรายชื่อแนบท้ายนี้ ขอเสนอร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... พร้อมด้วย บันทึกหลักการและเหตุผล และบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... มาเพื่อขอได้โปรดนำเสนอที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเพื่อพิจารณาตามรัฐธรรมนูญต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) พิธา ลิ่มเจริญรัตน์ ผู้เสนอ
(นายพิธา ลิ่มเจริญรัตน์)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล

(ลงชื่อ) อมรัตน์ โชคปมิตต์กุล ผู้เสนอ (ลงชื่อ) พลตำรวจตรี สุพิศาล ภักดีนฤนาถ ผู้เสนอ
(นางอมรัตน์ โชคปมิตต์กุล) (สุพิศาล ภักดีนฤนาถ)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล

(ลงชื่อ) นายธีรจชัย พันธุมาศ ผู้เสนอ (ลงชื่อ) กัญจน์พงศ์ จงสุทธนามณี ผู้เสนอ
(นายธีรจชัย พันธุมาศ) (นายกัญจน์พงศ์ จงสุทธนามณี)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล

(ลงชื่อ) ญาณธิชา บัวเพื่อน ผู้เสนอ (ลงชื่อ) รังสิมันต์ โรม ผู้เสนอ
(นางสาวญาณธิชา บัวเพื่อน) (นายรังสิมันต์ โรม)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล

(ลงชื่อ) เบญจา แสงจันทร์ ผู้เสนอ (ลงชื่อ) องค์กร ชัยบุตร ผู้เสนอ
(นางสาวเบญจา แสงจันทร์) (นายองค์กร ชัยบุตร)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล

(โปรดพลิก)

(ลงชื่อ) นิตินพล ผิวเหมาะ ผู้เสนอ
(นายนิตินพล ผิวเหมาะ)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล

(ลงชื่อ) สุทธวรรณ สุบรรณ ณ อยุธยา ผู้เสนอ
(นางสาวสุทธวรรณ สุบรรณ ณ อยุธยา)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล

(ลงชื่อ) ปกรณ์วุฒิ อุดมพิพัฒน์สกุล ผู้เสนอ
(นายปกรณ์วุฒิ อุดมพิพัฒน์สกุล)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล

(ลงชื่อ) วรณวรรี ตะล่อมสิน ผู้เสนอ
(นางสาววรรณวรรี ตะล่อมสิน)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล

(ลงชื่อ) พันตำรวจตรี ขวลิต เลหาอุดมพันธ์ ผู้เสนอ
(ขวลิต เลหาอุดมพันธ์)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล

(ลงชื่อ) ศักดินัย นุ่มหนู ผู้เสนอ
(นายศักดินัย นุ่มหนู)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล

(ลงชื่อ) จรัส คุ่มไชน้ำ ผู้เสนอ
(นายจรัส คุ่มไชน้ำ)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล

(ลงชื่อ) ปดิพัทธ์ สันติภาดา ผู้เสนอ
(นายปดิพัทธ์ สันติภาดา)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล

(ลงชื่อ) อภิชาติ ศิริสุนทร ผู้เสนอ
(นายอภิชาติ ศิริสุนทร)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล

(ลงชื่อ) อนุรักษ์ สืบศักดิ์วงศ์ ผู้เสนอ
(นายอนุรักษ์ สืบศักดิ์วงศ์)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล

(ลงชื่อ) เท่าพิภพ ลิ้มจิตรกร ผู้เสนอ
(นายเท่าพิภพ ลิ้มจิตรกร)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล

(ลงชื่อ) รัชชา บุญไชยอินสวัสดิ์ ผู้เสนอ
(นายรัชชา บุญไชยอินสวัสดิ์)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล

(ลงชื่อ) สุรเชษฐ์ ประวีณวงศ์วุฒิ ผู้เสนอ
(นายสุรเชษฐ์ ประวีณวงศ์วุฒิ)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล

(ลงชื่อ) วาโย อัครรุ่งเรือง ผู้เสนอ
(นายวาโย อัครรุ่งเรือง)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล

(ลงชื่อ) ธีญวัจน์ กมลวงศ์วัฒน์ ผู้เสนอ
(นายธีญวัจน์ กมลวงศ์วัฒน์)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล

(ลงชื่อ) ณธิภัทร์ กุลเศรษฐสิทธิ์ ผู้เสนอ
(นางสาวณธิภัทร์ กุลเศรษฐสิทธิ์)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล

(ลงชื่อ) ทองแดง เบ็ญจะปัก ผู้เสนอ
(นายทองแดง เบ็ญจะปัก)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล

(ลงชื่อ) ทวีศักดิ์ ทักซิณ ผู้เสนอ
(นายทวีศักดิ์ ทักซิณ)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล

(ลงชื่อ) สุเทพ อู๋อัน ผู้เสนอ
(นายสุเทพ อู๋อัน)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล

(ลงชื่อ) พิจารณิ์ ชาวพัฒนางศ์ ผู้เสนอ
(นายพิจารณิ์ ชาวพัฒนางศ์)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล

(ลงชื่อ) วรรณวิภา ไหมสน ผู้เสนอ
(นางสาววรรณวิภา ไหมสน)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล

(ลงชื่อ) ประเสริฐพงษ์ ทรนุวัตร์ ผู้เสนอ
(นายประเสริฐพงษ์ ทรนุวัตร์)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล

(ลงชื่อ) มานพ ศิริภูวดล ผู้เสนอ
(นายมานพ ศิริภูวดล)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล

(ลงชื่อ) สมเกียรติ ถนนอมสินธุ์ ผู้เสนอ
(นายสมเกียรติ ถนนอมสินธุ์)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ..)

พ.ศ. ....

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา เพื่อกำหนดนิยามของคำว่า "บิดเบือนกฎหมาย" และกำหนดบทลงโทษแก่เจ้าพนักงานในการยุติธรรมที่กระทำการบิดเบือนกฎหมาย ในการสอบสวน การมีความเห็นทางคดี การสั่งฟ้องหรือไม่ฟ้องคดี การพิจารณาคดี การทำคำพิพากษาและคำสั่งชี้ขาด ตัดสินคดี เพื่อให้เกิดประโยชน์หรือความเสียหายแก่บุคคลหนึ่งบุคคลใด (มาตรา ๑ (๑๙) และมาตรา ๒๐๐/๑)

เหตุผล

โดยที่เจ้าพนักงานในการยุติธรรม ไม่ว่าจะเป็นผู้พิพากษา ตุลาการ พนักงานอัยการ ผู้ว่าคดี หรือพนักงานสอบสวน ล้วนเป็นผู้มีหน้าที่ในการดำเนินกระบวนการยุติธรรมเพื่อความเป็นธรรม ของประชาชนภายใต้กฎหมายของบ้านเมือง จึงอาจกล่าวได้เจ้าพนักงานดังกล่าวนี้เป็นผู้รักษาและบังคับ ใช้กฎหมาย ซึ่งย่อมจะต้องปฏิบัติหน้าที่โดยสุจริตและด้วยความซื่อตรงต่อกฎหมายอย่างถึงที่สุด หาก เจ้าพนักงานดังกล่าวถูกอคติครอบงำหรือจงใจปฏิบัติหน้าที่โดยไม่สุจริตกระทำการบิดเบือนบังคับใช้ กฎหมายโดยไม่คำนึงถึงขอบเขตของบทบัญญัติแห่งกฎหมาย นิตินิติการใช้การตีความกฎหมาย หลักการทางกฎหมายอันเป็นที่ยอมรับ เจตนารมณ์หรือคุณธรรมทางกฎหมาย ตลอดจนขอบเขตแห่ง อำนาจหน้าที่อันมีที่มาจากบทบัญญัติแห่งกฎหมาย เพื่อให้เกิดประโยชน์หรือความเสียหายแก่ประชาชน ผู้มีพรรคคดีหรือคู่ความฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดไม่ได้รับความเป็นธรรมตามกฎหมาย ก่อให้เกิดสภาวะที่ระบบ กฎหมายปราศจากความมั่นคงแน่นอน อันเป็นการบั่นทอนมาตรฐานของระบบงานยุติธรรมของประเทศ ในภาพรวมให้ปราศจากความน่าเชื่อถือ และไม่ได้รับการยอมรับจากประชาชน ตลอดจนนานา อารยประเทศ ซึ่งก่อให้เกิดความเสียหายต่อประเทศชาติอย่างยิ่ง ทั้งนี้ สืบเนื่องจากประมวลกฎหมาย อาญาฉบับปัจจุบันมิได้กำหนดฐานความผิดจากการกระทำดังกล่าวของเจ้าพนักงานในการยุติธรรมไว้ เป็นการเฉพาะ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ฟ้องหรือสั่งไม่ฟ้องคดีโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย เพื่อให้เกิดประโยชน์หรือความเสียหายแก่ผู้เสียหายหรือผู้ต้องหา ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี

ผู้ใดเป็นเจ้าพนักงานในตำแหน่งตุลาการ กระทำการบิดเบือนกฎหมายในการพิจารณาคดี การทำตัวรับหรือไม่รับฟ้อง การทำคำพิพากษาหรือคำสั่งชี้ขาดตัดสินคดี หรือการทำคำสั่ง หมาย หรือคำขออื่นใด เพื่อให้เกิดประโยชน์หรือความเสียหายแก่ผู้เสียหาย ผู้ต้องหา หรือคู่ความฝ่ายหนึ่งฝ่ายใด ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามปีถึงยี่สิบปี"

.....
.....

บันทึกวิเคราะห์สรุป

สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ..)

พ.ศ. ....

๑. เหตุผลและความจำเป็นในการเสนอร่างพระราชบัญญัติ

โดยที่เจ้าพนักงานในการยุติธรรม ไม่ว่าจะเป็นผู้พิพากษา ตุลาการ พนักงานอัยการ ผู้ว่าคดี หรือพนักงานสอบสวน ล้วนเป็นผู้มีหน้าที่หนึ่งในการดำเนินกระบวนการยุติธรรมเพื่อความ เป็นธรรมของประชาชนภายใต้กฎหมายของบ้านเมือง จึงกล่าวได้ว่าเจ้าพนักงานดังกล่าวเป็นผู้รักษา และบังคับใช้กฎหมาย ซึ่งย่อมจะต้องปฏิบัติหน้าที่โดยสุจริตและด้วยความซื่อตรงต่อกฎหมายอย่างถึง ที่สุด หากเจ้าพนักงานดังกล่าวถูกอคติครอบงำหรือจงใจปฏิบัติหน้าที่โดยไม่สุจริต กระทำการบิดเบือน บังคับใช้กฎหมายโดยไม่คำนึงถึงขอบเขตของบทบัญญัติแห่งกฎหมาย นิตินิติการใช้การตีความกฎหมาย หลักการทางกฎหมายอันเป็นที่ยอมรับ เจตนาธรรมหรือคุณธรรมทางกฎหมาย ตลอดจนขอบเขตแห่ง อำนาจหน้าที่อันมีที่มาจากบทบัญญัติแห่งกฎหมาย เพื่อให้เกิดประโยชน์หรือความเสียหายแก่ประชาชน ผู้มีบรรทัดหรือคู่ความฝ่ายหนึ่งฝ่ายใด ย่อมจะเกิดผลเสียทำให้ประชาชนผู้มีบรรทัดหรือคู่ความฝ่าย หนึ่งฝ่ายใดไม่ได้รับความเป็นธรรมตามกฎหมาย ก่อให้เกิดสภาวะที่ระบบกฎหมายปราศจากความ มั่นคงแน่นอน อันเป็นการบั่นทอนมาตรฐานของระบบงานยุติธรรมของประเทศในภาพรวมให้ปราศจาก ความน่าเชื่อถือ และไม่ได้รับการยอมรับจากประชาชน ตลอดจนนานาชาติอารยประเทศ ซึ่งก่อให้เกิดความ เสียหายต่อประเทศชาติอย่างยิ่ง ทั้งนี้ สืบเนื่องจากประมวลกฎหมายอาญาฉบับปัจจุบันมิได้กำหนดฐาน ความผิดจากการกระทำดังกล่าวของเจ้าพนักงานในการยุติธรรมไว้เป็นการเฉพาะ จึงจำเป็นต้องตรา พระราชบัญญัตินี้

๒. สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... เป็นการ แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา เพื่อกำหนดนิยามของคำว่า "บิดเบือนกฎหมาย" และกำหนด ความผิดฐานเป็นเจ้าพนักงานในตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรมบิดเบือนกฎหมายเพื่อให้เกิดประโยชน์ หรือความเสียหายแก่ประชาชนผู้มีบรรทัดหรือคู่ความฝ่ายหนึ่งฝ่ายใด ในการสอบสวน การทำ ความเห็นทางคดี การสั่งฟ้องหรือไม่ฟ้องคดี การทำคำสั่งรับหรือไม่รับฟ้อง การพิจารณาคดี การทำคำ พิพากษาหรือคำสั่งขาดตัดสินคดี และการทำคำสั่งจำคุกหรือคำขออื่นใด

รายงานผลการรับฟังความคิดเห็น
และรายงานผลการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจาก
ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....
นายพิธา ลิ้มเจริญรัตน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกับคณะ เป็นผู้เสนอ

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

รายงานผลการรับฟังความคิดเห็นและรายงานผลการวิเคราะห์ ผลกระทบที่อาจเกิดจากร่างพระราชบัญญัติ

ส่วนที่ ๑ ข้อมูลพื้นฐานของร่างพระราชบัญญัติ

๑. ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

กฎหมายใหม่

แก้ไขเพิ่มเติม

ยกเลิก

๒. หลักการและเหตุผล

๒.๑ หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา ดังต่อไปนี้

(๑) แก้ไขเพิ่มเติมบทนิยาม คำว่า “บิดเบือนกฎหมาย” (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑ (๑๙))

(๒) กำหนดความผิดฐานเป็นเจ้าของพนักงานในตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรมบิดเบือนกฎหมาย เพื่อให้เกิดประโยชน์หรือความเสียหายแก่ประชาชนผู้มีอรรถคดีหรือคู่ความฝ่ายหนึ่งฝ่ายใด ในการสอบสวน การทำความเห็นทางคดี การสั่งฟ้องหรือไม่ฟ้องคดี การทำคำสั่งรับหรือไม่รับฟ้อง การพิจารณาคดี การทำคำพิพากษาหรือคำสั่งขาดตัดสินคดี และการทำคำสั่งคำร้องหรือคำขออื่นใด (เพิ่มเติมมาตรา ๒๐๐/๑)

๒.๒ เหตุผล

โดยที่เจ้าพนักงานในการยุติธรรม ไม่ว่าจะเป็นผู้พิพากษา ตุลาการ พนักงานอัยการ ผู้ว่าคดี หรือพนักงานสอบสวน ล้วนเป็นผู้มีหน้าที่ในการดำเนินกระบวนการยุติธรรมเพื่อความเป็นธรรมของประชาชนภายใต้กฎหมายของบ้านเมือง จึงอาจกล่าวได้ว่าเจ้าพนักงานดังกล่าวนี้เป็นผู้รักษาและบังคับใช้กฎหมาย ซึ่งย่อมจะต้องปฏิบัติหน้าที่โดยสุจริตและด้วยความซื่อตรงต่อกฎหมายอย่างถึงที่สุด หากเจ้าพนักงานดังกล่าวถูกอคติครอบงำหรือจงใจปฏิบัติหน้าที่โดยไม่สุจริตกระทำการบิดเบือนบังคับใช้กฎหมายโดยไม่คำนึงถึงขอบเขตของบทบัญญัติแห่งกฎหมาย นิติวิธีการใช้การตีความกฎหมาย หลักการทางกฎหมายอันเป็นที่ยอมรับ เจตนารมณ์หรือคุณธรรมทางกฎหมาย ตลอดจนขอบเขตแห่งอำนาจหน้าที่อันมีที่มาจากบทบัญญัติแห่งกฎหมาย เพื่อให้เกิดประโยชน์หรือความเสียหายแก่ประชาชนผู้มีอรรถคดีหรือคู่ความฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดไม่ได้รับความเป็นธรรมตามกฎหมาย ก่อให้เกิดสภาวะที่ระบบกฎหมายปราศจากความมั่นคงแน่นอน อันเป็นการบั่นทอนมาตรฐานของระบบงานยุติธรรมของประเทศ ในภาพรวมให้ปราศจากความน่าเชื่อถือ และไม่ได้รับการยอมรับจากประชาชน ตลอดจนนานาอารยประเทศ ซึ่งก่อให้เกิดความเสียหายต่อประเทศชาติอย่างยิ่ง ทั้งนี้ สืบเนื่องจากประมวลกฎหมายอาญาฉบับปัจจุบันมิได้กำหนดฐานความผิดจากการกระทำดังกล่าวของเจ้าพนักงานในการยุติธรรมไว้เป็นการเฉพาะ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๓. ผู้เสนอร่างพระราชบัญญัติ

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

ประชาชนเข้าชื่อเสนอกฎหมาย

นายพิธา ลิ้มเจริญรัตน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กักคณະ เป็นผู้เสนอ

ส่วนที่ ๒ การรับฟังความคิดเห็นและสรุปผลการรับฟังความคิดเห็น

๑. ข้อมูลประกอบการรับฟังความคิดเห็น

โดยที่เจ้าพนักงานในการยุติธรรม ไม่ว่าจะเป็นผู้พิพากษา ตุลาการ พนักงานอัยการ ผู้ว่าคดี หรือพนักงานสอบสวน ล้วนเป็นผู้มีหน้าที่ในการดำเนินกระบวนการยุติธรรมเพื่อความเป็นธรรมของประชาชนภายใต้กฎหมายของบ้านเมือง จึงอาจกล่าวได้ว่าเจ้าพนักงานดังกล่าวนี้เป็นผู้รักษาและบังคับใช้กฎหมาย ซึ่งย่อมจะต้องปฏิบัติหน้าที่โดยสุจริตและด้วยความซื่อตรงต่อกฎหมายอย่างถึงที่สุด หากเจ้าพนักงานดังกล่าวถูกอคติครอบงำหรือจงใจปฏิบัติหน้าที่โดยไม่สุจริตกระทำการบิดเบือนบังคับใช้กฎหมายโดยไม่คำนึงถึงขอบเขตของบทบัญญัติแห่งกฎหมาย นิตินิติวิธีการใช้การตีความกฎหมาย หลักการทางกฎหมายอันเป็นที่ยอมรับ เจตนารมณ์หรือคุณธรรมทางกฎหมาย ตลอดจนขอบเขตแห่งอำนาจหน้าที่อันมีที่มาจากบทบัญญัติแห่งกฎหมาย เพื่อให้เกิดประโยชน์หรือความเสียหายแก่ประชาชน ผู้มีพรรคติหรือคู่ความฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดไม่ได้รับความเป็นธรรมตามกฎหมาย ก่อให้เกิดสภาวะที่ระบบกฎหมายปราศจากความมั่นคงแน่นอน อันเป็นการบั่นทอนมาตรฐานของระบบงานยุติธรรมของประเทศ ในภาพรวมให้ปราศจากความน่าเชื่อถือ และไม่ได้รับการยอมรับจากประชาชน ตลอดจนนานาอารยประเทศ ซึ่งก่อให้เกิดความเสียหายต่อประเทศชาติอย่างยิ่ง ทั้งนี้ สืบเนื่องจากประมวลกฎหมายอาญาฉบับปัจจุบันมิได้กำหนดฐานความผิดจากการกระทำดังกล่าวของเจ้าพนักงานในการยุติธรรมไว้เป็นการเฉพาะ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สาระสำคัญ

ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่...) พ.ศ. .... เป็นการแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา เพื่อกำหนดนิยามของคำว่า “บิดเบือนกฎหมาย” และกำหนดความผิดฐานเป็นเจ้าพนักงานในตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรมบิดเบือนกฎหมายเพื่อให้เกิดประโยชน์หรือความเสียหายแก่ประชาชนผู้มีพรรคติหรือคู่ความฝ่ายหนึ่งฝ่ายใด ในการสอบสวน การทำความเห็นทางคดี การสั่งฟ้องหรือไม่ฟ้องคดี การทำคำสั่งรับหรือไม่รับฟ้อง การพิจารณาคดี การทำคำพิพากษาหรือคำสั่งขาดตัดสินคดี และการทำคำสั่งคำร้องหรือคำขออื่นใด

๒. ผู้เกี่ยวข้องที่ได้รับหรืออาจได้รับผลกระทบจากร่างพระราชบัญญัติ

หน่วยงานของรัฐ

๑. สำนักงานศาลยุติธรรม
๒. สำนักงานอัยการสูงสุด
๓. สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
๔. หน่วยงานของรัฐอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

ภาคประชาชน

ประชาชน

๓. ประเด็นการรับฟังความคิดเห็น

๑. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า บิดเบือนกฎหมาย หมายความว่า การที่เจ้าพนักงานในตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม ใช้กฎหมายโดยไม่คำนึงถึงขอบเขตของบทบัญญัติแห่งกฎหมาย นิตินิติวิธีการใช้การตีความกฎหมาย หลักการทางกฎหมายอันเป็นที่ยอมรับ เจตนารมณ์หรือคุณธรรมทางกฎหมาย ตลอดจนจน

ขอบเขตแห่งอำนาจหน้าที่อันมีที่มาจากบทบัญญัติแห่งกฎหมาย เพื่อให้เกิดประโยชน์หรือความเสียหายแก่ประชาชนผู้มีอรรถคติหรือคู่ความฝ่ายหนึ่งฝ่ายใด (ร่างมาตรา ๓)

๒. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า ผู้ใดเป็นเจ้าของพนักงานในตำแหน่งพนักงานอัยการ ผู้ว่าคดี หรือพนักงานสอบสวน กระทำการบิดเบือนกฎหมายในการสอบสวนและการสั่งฟ้องหรือไม่ฟ้องคดี ด้วยการทำความเห็นควรสั่งฟ้องหรือไม่ฟ้องคดี หรือการทำความเห็นทางคดีอย่างอื่นอันจะมีผลกระทบต่อ การสั่งฟ้องหรือสั่งไม่ฟ้องคดีโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย เพื่อให้เกิดประโยชน์หรือความเสียหายแก่ผู้เสียหาย หรือผู้ต้องหา ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี (ร่างมาตรา ๔ วรรคหนึ่ง)

๓. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า ผู้ใดเป็นเจ้าของพนักงานในตำแหน่งตุลาการ กระทำการบิดเบือนกฎหมายในการพิจารณาคดี การทำคำสั่งรับหรือไม่รับฟ้อง การทำคำพิพากษาหรือคำสั่งชี้ขาดตัดสินคดี หรือการทำความสั่งคำร้อง หรือคำขออื่นใด เพื่อให้เกิดประโยชน์หรือความเสียหายแก่ผู้เสียหาย ผู้ต้องหา หรือคู่ความฝ่ายหนึ่งฝ่ายใด ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามปีถึงยี่สิบปี (ร่างมาตรา ๔ วรรคสอง)

๔. ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ (ถ้ามี)

๔. ระยะเวลาและวิธีการการรับฟังความคิดเห็น

๔.๑ ระยะเวลาในการรับฟังความคิดเห็น

ตั้งแต่วันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๖๔ ถึงวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๖๔ รวมระยะเวลา จำนวน ๑๖๒ วัน นับจากวันขึ้นเว็บไซต์ ถึงวันปิดการรับฟังความคิดเห็น

๔.๒ วิธีการรับฟังความคิดเห็น

(๑) ผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของรัฐสภา www.parliament.go.th

(๒) ส่งประเด็นไปรับฟังผู้ที่เกี่ยวข้องโดยตรง ประกอบด้วย

๑. สำนักงานศาลยุติธรรม
๒. สำนักงานอัยการสูงสุด
๓. สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
๔. สำนักงานศาลปกครอง

๕. สรุปผลการรับฟังความคิดเห็น

๕.๑ ข้อมูลทั่วไปผู้ร่วมแสดงความคิดเห็น

จากระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของรัฐสภา www.parliament.go.th จำนวน ๘ ราย ซึ่งเป็นประชาชนทั่วไป

จากการส่งประเด็นไปรับฟังผู้ที่เกี่ยวข้องโดยตรง

ส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ ที่ได้แสดงความคิดเห็น

จำนวน ๔ ราย ได้แก่

๑. สำนักงานศาลยุติธรรม
๒. สำนักงานอัยการสูงสุด
๓. สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
๔. สำนักงานศาลปกครอง

๕.๒ ผลการรับฟังความคิดเห็น

ผลการรับฟังผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของรัฐสภา www.parliament.go.th และจากการส่งประเด็นไปรับฟังผู้ที่เกี่ยวข้องโดยตรง สรุปได้เป็นรายประเด็นดังนี้

๕.๒.๑ ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า บิดเบือนกฎหมาย หมายความว่า การที่เจ้าพนักงานในตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม ใช้กฎหมายโดยไม่คำนึงถึงขอบเขตของบทบัญญัติแห่งกฎหมาย นิตินิติการใช้ การตีความกฎหมาย หลักการทางกฎหมายอันเป็นที่ยอมรับ เจตนารมณ์หรือคุณธรรมทางกฎหมาย ตลอดจนขอบเขตแห่งอำนาจหน้าที่อันมีที่มาจากบทบัญญัติแห่งกฎหมาย เพื่อให้เกิดประโยชน์หรือความเสียหายแก่ประชาชนผู้มีบรรทัดหรือคู่ความฝ่ายหนึ่งฝ่ายใด (ร่างมาตรา ๓)

เห็นด้วย

การบังคับใช้กฎหมายต้องยุติธรรม เทียบธรรม ปราศจากอคติ และควรมีข้อกฎหมายที่มาจากดุลยกรณีกฎที่มีการใช้อำนาจโดยอ้างกฎหมายอย่างไม่ถูกต้องของเจ้าหน้าที่ต้องยึดเจตนารมณ์ของกฎหมาย ปัจจุบันกรณีดังกล่าว การบิดเบือนกฎหมายส่งผลกระทบต่อประชาชนโดยตรงในหมวดความมั่นคงของประเทศซึ่งเป็นการนำบทบัญญัติดังกล่าวไปใช้โดยไม่มีเหตุอันควรในทางการเมืองโดยตลอดนับจากอดีตเป็นต้นมา จึงเห็นด้วยในร่างกฎหมายดังกล่าว **ประชาชน**

ไม่เห็นด้วย

๑. ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม ประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... มีสาระสำคัญ คือ แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญาเพื่อกำหนดนิยามคำว่า “บิดเบือนกฎหมาย” และกำหนดฐานความผิดแก่เจ้าพนักงานในการยุติธรรมไม่ว่าจะเป็นผู้พิพากษา ตุลาการ พนักงานอัยการ ผู้ว่าคดี หรือพนักงานสอบสวน ซึ่งมีหน้าที่ในการดำเนินกระบวนการยุติธรรมเพื่อความเป็นธรรมของประชาชน ภายใต้กฎหมาย เป็นผู้รักษาและบังคับใช้กฎหมาย ต้องปฏิบัติหน้าที่โดยสุจริตและด้วยความซื่อตรงต่อกฎหมาย หากถูกอคติครอบงำ หรือจงใจปฏิบัติหน้าที่โดยไม่สุจริตกระทำการบิดเบือนบังคับใช้กฎหมาย โดยไม่คำนึงถึงขอบเขตของบทบัญญัติแห่งกฎหมาย นิตินิติการใช้การตีความกฎหมาย หลักการทางกฎหมาย อันเป็นที่ยอมรับ เจตนารมณ์หรือคุณธรรมทางกฎหมาย ขอบเขตแห่งอำนาจหน้าที่อันมีที่มาจากบทบัญญัติแห่งกฎหมาย เพื่อให้เกิดประโยชน์หรือความเสียหายแก่ประชาชนผู้มีบรรทัดหรือคู่ความฝ่ายหนึ่งฝ่ายใด ไม่ได้รับความเป็นธรรมตามกฎหมาย ก่อให้เกิดสภาวะระบบกฎหมายปราศจากความน่าเชื่อถือ ไม่ได้รับการยอมรับจากประชาชน และนานาชาติอารยประเทศ เกิดความเสียหายต่อประเทศชาติ เนื่องจากประมวล

กฎหมายอาญาฉบับปัจจุบันมิได้กำหนดฐานความผิดจากการกระทำดังกล่าวไว้เป็นการเฉพาะจึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ โดยเพิ่มเติมนิยาม คำว่า “ปิดเปื้อนกฎหมาย” หมายความว่า การที่เจ้าพนักงานในตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม ใช้กฎหมายโดยไม่คำนึงถึงขอบเขตของบทบัญญัติแห่งกฎหมาย นิติวิธีการใช้การตีความกฎหมาย หลักการทางกฎหมายอันเป็นที่ยอมรับ เจตนารมณ์หรือคุณธรรมทางกฎหมาย ตลอดจนขอบเขตแห่งอำนาจหน้าที่อันมีที่มาจากบทบัญญัติแห่งกฎหมาย เพื่อให้เกิดประโยชน์หรือความเสียหายแก่ประชาชนผู้มื่อรรถคดีหรือคู่ความฝ่ายหนึ่งฝ่ายใด สำนักงานศาลยุติธรรมได้พิจารณา ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ช่างต้นแล้ว มีข้อสังเกตบางประการ ดังนี้

(๑) ตามร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... มาตรา ๓ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับบทนิยาม คำว่า “ปิดเปื้อนกฎหมาย” นั้น สำนักงานศาลยุติธรรมขอเรียนชี้แจงว่า ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นกฎหมายอาญาที่มีความไม่ชัดเจนและอาจทำให้เกิดปัญหาในการบังคับใช้ ทั้งนี้ จากการศึกษากฎหมายต่างประเทศที่มีบทบัญญัติทำนองเดียวกัน พบว่า ในประมวลกฎหมายอาญาของสมาพันธ์รัฐเยอรมัน มาตรา ๓๓๙ มีเจตนารมณ์ที่ต้องการจะให้เจ้าพนักงานในกระบวนการยุติธรรมใช้กฎหมายอย่างเป็นกลาง ไม่เข้าข้างฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง โดยให้ใช้กฎหมายโดยสุจริต (vgl. Lackner/Kuehl, Strafgesetzbuch, ๒๘. Auflage, ๒๐๑๔, มาตรา ๓๓๙, หัวข้อ ๑) ซึ่งไม่ตรงกับคำนิยามตามร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญาข้างต้นตั้งแต่คำว่า “ใช้กฎหมายโดยไม่คำนึง...ไปจนถึงอันมีที่มาจากบทบัญญัติแห่งกฎหมาย” ซึ่งอาจทำให้เกิดปัญหาในการตีความได้เพราะในการใช้การตีความกฎหมายไม่ได้หมายความว่าต้องใช้หรือตีความกฎหมายไปตามแนวทางเดิมที่เคยปฏิบัติมา กฎหมายเป็นเรื่องของเหตุผลและหลักการทางกฎหมายอันเป็นที่ยอมรับ หากมีเหตุผลใหม่ที่ดีกว่าเหตุผลเดิมก็ไม่ใช่เรื่องที่จะทำให้ต้องกลายเป็นการปิดเปื้อนกฎหมายไป การบัญญัติให้ความหมายของคำนิยามดังกล่าวจึงอาจมีผลต่อการพัฒนาหลักกฎหมายโดยศาลหรือแม้แต่การสร้างหลักกฎหมายใหม่ ๆ โดยตรง

นอกจากนี้มาตรา ๓๓๙ แห่งประมวลกฎหมายอาญาของสมาพันธ์รัฐเยอรมัน ไม่มีการบัญญัตินิยามคำว่า “ปิดเปื้อนกฎหมาย” ไว้ในส่วนขององค์ประกอบความผิด แต่บัญญัติถ้อยคำเพียงว่า เจ้าหน้าที่ของรัฐที่ใช้กฎหมายในการปฏิบัติหน้าที่นั้น ได้ใช้กฎหมายโดยเจตนาจะให้คู่ความฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งได้หรือเสียประโยชน์เท่านั้น ซึ่งประมวลกฎหมายอาญาของสหพันธ์รัฐออสเตรีย มาตรา ๓๐๒ ก็บัญญัติในลักษณะทำนองเดียวกับกฎหมายอาญาของสมาพันธ์รัฐเยอรมัน กล่าวคือ ไม่มีบทนิยามในเรื่องการใช้กฎหมายโดยมิชอบแต่อย่างใด แม้ว่าจะมีคำนิยามคำอื่น ๆ ก็ตาม (มาตรา ๖๘ ถึง ๗๔ แห่ง เรื่องการใช้กฎหมายโดยมิชอบแต่อย่างใด แม้ว่าจะมีคำนิยามคำอื่น ๆ ก็ตาม (มาตรา ๖๘ ถึง ๗๔ แห่งประมวลกฎหมายอาญาของสหพันธ์รัฐออสเตรีย)

สำหรับประมวลกฎหมายอาญาของประเทศสเปน (Código Penal) มีบทบัญญัติที่กำหนดความผิดสำหรับผู้พิพากษาหรือตุลาการที่จงใจมีคำพิพากษาหรือมีคำสั่งที่ไม่เป็นธรรมไว้ใน มาตรา ๔๔๖ แต่ความหมายของคำว่า “ที่ไม่เป็นธรรม” หมายถึง คำพิพากษาหรือคำสั่งที่เกิดจากการใช้อย่างบิดเบือนหรือตามอำเภอใจซึ่งบทบัญญัติแห่งกฎหมาย ทั้งยังรวมถึงการทำคำพิพากษาหรือคำสั่งโดยอาศัยบทบัญญัติที่มีชอบด้วยกฎหมายหรือขัดแย้งกับรัฐธรรมนูญ อย่างไรก็ตาม มิใช่ว่าการปรับใช้หรือการตีความกฎหมายที่ผิดพลาดจะเป็นความผิดฐานนี้ทั้งหมด ทั้งนี้ ศาลฎีกาสเปนได้วางหลักเกณฑ์ไว้ว่า คำพิพากษาหรือคำสั่งที่ไม่เป็นธรรมนั้นจะต้อง “ไม่สมเหตุผล ผลผิดกฎหมายอย่างโจ่งแจ้ง ไม่ว่า จะเพราะเป็นการกระทำโดยปราศจากอำนาจก็ดี โดยฝ่าฝืนต่อสาระสำคัญของกฎเกณฑ์ในกระบวนการวิธีพิจารณาก็ดี หรือโดยเนื้อหาสาระ

ของตัวคำพิพากษาหรือคำสั่งนั้น ๆ เองก็ดี และการกระทำเหล่านั้นจะต้องก่อให้เกิดความขัดแย้งทางภววิสัย ต่อระบบกฎหมายอย่างชัดเจนแจ่มแจ้งถึงขนาดที่บุคคลใดก็พิจารณาเห็นได้ และโดยไม่มีวิธีทางหรือวิธีการตีความกฎหมายใด อันเป็นที่ยอมรับกันภายใต้หลักนิติธรรมมารองรับ” จะเห็นได้ว่า บทบัญญัติตามประมวลกฎหมายอาญาของประเทศสเปนดังกล่าวมิได้มีบทนิยามของคำว่า “คำพิพากษาหรือคำสั่งที่ไม่เป็นธรรม” ไว้ ซึ่งศาลฎีกาสเปนตีความ คำว่า “ความไม่เป็นธรรม” ไว้อย่างเคร่งครัดและเป็นรูปธรรมอย่างยิ่งและต้องไม่ใช่ประเด็นปัญหาในเรื่องการตีความกฎหมายด้วย อีกทั้งคู่ความที่ไม่พอใจคำพิพากษาของศาลก็มีกระบวนการอุทธรณ์ไปยังศาลสูงได้อยู่แล้ว **สำนักงานศาลยุติธรรม**

๒. ตามร่างมาตรา ๓ ที่กำหนดนิยามคำว่า “ปิดเปื้อนกฎหมาย” มีความหมายที่คลุมเครือไม่ชัดเจน เป็นต้นว่า “...ใช้กฎหมายโดยไม่คำนึงถึง ฯลฯ หลักการทางกฎหมายอันเป็นที่ยอมรับ...” ซึ่งคำว่า หลักการทางกฎหมายอันเป็นที่ยอมรับนั้น มีความหมายอย่างไร และมีความหมายเพียงใด ทำให้คำนิยามคำว่า “ปิดเปื้อนกฎหมาย” ดังกล่าวไม่ชัดเจนและไม่แน่นอน อีกทั้ง พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๕๔ ได้ให้ความหมายของคำว่า “ปิดเปื้อน” ว่าหมายถึง “ทำให้ผิดแผกไปจากเดิมหรือจากข้อเท็จจริง” อันมีความหมายอย่างกว้างไม่เฉพาะเจาะจง ตีความได้หลายนัย จึงไม่สอดคล้องกับนิติวิธีในการตีความกฎหมายอาญาซึ่งต้องตีความโดยเคร่งครัด **สำนักงานอัยการสูงสุด**

๓. ตามร่างมาตรา ๔ ได้กำหนดว่า “มาตรา ๒๐๐/๑ ผู้ใดเป็นเจ้าของพนักงานในตำแหน่งพนักงานอัยการ ผู้ว่าคดี หรือพนักงานสอบสวน กระทำการปิดเปื้อนกฎหมาย ... ต้องระวางโทษ...” คำว่า กระทำการปิดเปื้อนกฎหมาย... จึงถือได้ว่าเป็นองค์ประกอบความผิดของบทบัญญัติดังกล่าว และเมื่อพิจารณาร่างมาตรา ๓ ที่ได้กำหนดนิยามของคำว่า “ปิดเปื้อนกฎหมาย” หมายความว่า “การที่เจ้าพนักงานในตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรมใช้กฎหมายโดยไม่คำนึงถึงขอบเขตของบทบัญญัติแห่งกฎหมาย นิติวิธีการใช้การตีความกฎหมาย หลักการทางกฎหมายอันเป็นที่ยอมรับ เจตนารมณ์หรือคุณธรรมทางกฎหมายตลอดจนขอบเขตแห่งอำนาจหน้าที่อันมีที่มาจากบทบัญญัติของกฎหมาย เพื่อให้เกิดประโยชน์หรือความเสียหายแก่ประชาชนผู้มีอรรถคดีหรือคู่ความฝ่ายหนึ่งฝ่ายใด” จึงเห็นได้ว่าเป็นการให้ความหมายขององค์ประกอบกระทำความผิดที่กว้างจนเกินไป ซึ่งอาจไม่สอดคล้องกับบทบัญญัติตามประมวลกฎหมายอาญาอาญา มาตรา ๒ ที่วางหลักว่า “บุคคลจักต้องรับโทษในทางอาญาต่อเมื่อได้กระทำการอันกฎหมายที่ใช้ในขณะกระทำนั้นบัญญัติเป็นความผิด...” อันเป็นหลักเกณฑ์ของกฎหมายอาญาที่แสดงให้เห็นว่าถ้อยคำในกฎหมายอาญาจะต้องบัญญัติให้ชัดเจนแน่นอนปราศจากความคลุมเครือและ คำนิยามดังกล่าวที่ว่า “เพื่อให้เกิดประโยชน์หรือความเสียหายแก่ประชาชนผู้มีอรรถคดีหรือคู่ความฝ่ายหนึ่งฝ่ายใด” ยังไม่ครอบคลุมถึงเพื่อประโยชน์ตนเอง ดังนั้น จึงเห็นควรปรับแก้คำนิยามให้ครอบคลุมถึงเพื่อประโยชน์ของตนเองด้วย ประกอบกับบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายอาญา หมวดที่ ๒ ได้บัญญัติเกี่ยวกับความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการไว้ชัดเจนอยู่แล้ว **สำนักงานตำรวจแห่งชาติ**

๔. กรณีการเพิ่มบทนิยามคำว่า “ปิดเปื้อนกฎหมาย” หมายความว่า “การที่เจ้าพนักงานในตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม ใช้กฎหมายไม่คำนึงถึงขอบเขตของบทบัญญัติแห่งกฎหมาย นิติวิธีการใช้การตีความกฎหมาย หลักการทางกฎหมายอันเป็นที่ยอมรับ เจตนารมณ์หรือคุณธรรมทางกฎหมายตลอดจนขอบเขตแห่งอำนาจหน้าที่อันมีที่มาจากบทบัญญัติแห่งกฎหมาย เพื่อให้เกิดประโยชน์หรือความเสียหายแก่ประชาชนผู้มีอรรถคดีหรือคู่ความฝ่ายหนึ่งฝ่ายใด” นั้น เห็นว่า การเพิ่มบทนิยามดังกล่าว มีวัตถุประสงค์ในการเพิ่มฐานความผิดตามประมวลกฎหมายอาญาเพิ่มขึ้นอีกฐานหนึ่ง คือ ความผิด

ที่เจ้าพนักงานในตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรมบิดเบือนกฎหมาย การพิจารณาว่าควรมีบทนิยามดังกล่าวหรือไม่ จึงขึ้นกับว่าควรเพิ่มบทบัญญัติในมาตรา ๒๐๐/๑ หรือไม่ **สำนักงานศาลปกครอง**

๕. อาจจะเป็นช่องทางและโอกาสใส่ร้ายป้ายสีแก่ผู้ที่มีความสงสัยและมีความเห็นต่างได้ง่าย เพราะทุกคนมีสิทธิเสรีภาพในการวิพากษ์วิจารณ์ในหลายแง่หลายมุม **ประชาชน**

๕.๒.๒ ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า ผู้ใดเป็นเจ้าพนักงานในตำแหน่งพนักงานอัยการ ผู้ว่าคดี หรือพนักงานสอบสวน กระทำการบิดเบือนกฎหมายในการสอบสวนและการสั่งฟ้องหรือไม่ฟ้องคดี ด้วยการทำความเห็นควรสั่งฟ้องหรือไม่ฟ้องคดี หรือการทำความเห็นทางคดีอย่างอื่นอันจะมีผลกระทบต่อการสั่งฟ้องหรือสั่งไม่ฟ้องคดีโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย เพื่อให้เกิดประโยชน์หรือความเสียหายแก่ผู้เสียหาย หรือผู้ต้องหา ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี (ร่างมาตรา ๔ วรรคหนึ่ง)

๕.๒.๓ ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า ผู้ใดเป็นเจ้าพนักงานในตำแหน่งตุลาการ กระทำการบิดเบือนกฎหมายในการพิจารณาคดี การทำคำสั่งรับหรือไม่รับฟ้อง การทำคำพิพากษาหรือคำสั่งชี้ขาดตัดสินคดี หรือการทำความสั่งคำร้อง หรือคำขออื่นใด เพื่อให้เกิดประโยชน์หรือความเสียหายแก่ผู้เสียหาย ผู้ต้องหา หรือคู่ความฝ่ายหนึ่งฝ่ายใด ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามปีถึงยี่สิบปี (ร่างมาตรา ๔ วรรคสอง)

เห็นด้วย

๑. ควรมีข้อกำหนดที่มาถ่วงดุลกรณีที่มีการใช้อำนาจโดยอ้างกฎหมายอย่างไม่ถูกต้องของเจ้าหน้าที่ แต่อาจไม่จำเป็นต้องระบุโทษขั้นต่ำ **ประชาชน**

๒. ต้องยึดเจตนารมณ์ของกฎหมาย **ประชาชน**

๓. ปัจจุบันเจ้าหน้าที่รัฐดังกล่าว โดยทางกฎหมายได้ใช้อำนาจพิจารณา โดยไม่ผ่านหน่วยงานอื่นที่สามารถคัดค้านได้ (ปัจจุบันเป็นเพียงการให้ความเห็นแย้งเท่านั้น) เพื่อให้ความเห็นก่อนสั่งฟ้อง ทำให้เจ้าหน้าที่รัฐดังกล่าวสามารถบิดเบือนกฎหมายได้ตามอำเภอใจ **ประชาชน**

๔. สร้างบรรทัดฐานในสังคม และระบบกฎหมาย **ประชาชน**

๕. อัตราโทษมีความเหมาะสม และเป็นการกระทำที่ผิดต่อกฎหมายหลายบท **ประชาชน**

๖. ปัจจุบันเจ้าหน้าที่รัฐที่มีอำนาจหน้าที่โดยตรงหรือผู้บังคับบัญชาของเจ้าหน้าที่ดังกล่าว ทั้งทางตรงหรือทางอ้อมสามารถแทรกแซงการพิจารณาต่าง ๆ ได้ **ประชาชน**

๗. ทำให้หลักอิสระในการพิจารณาของเจ้าหน้าที่สิ้นไป **ประชาชน**

ไม่เห็นด้วย

๑. เพิ่มความเป็น มาตรา ๒๐๐/๑ วรรคหนึ่ง ดังนี้ “ผู้ใดเป็นเจ้าพนักงานในตำแหน่งพนักงานอัยการ ผู้ว่าคดี หรือพนักงานสอบสวน ใช้อำนาจในตำแหน่งโดยมิชอบ กระทำการบิดเบือนกฎหมายในระหว่างการสอบสวนมีความเห็นทางคดี สั่งฟ้องหรือไม่ฟ้อง ใต้สวนมูลฟ้องหรือพิจารณาคดี เพื่อให้เกิดประโยชน์หรือความเสียหายแก่บุคคลหนึ่งบุคคลใด ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี” วรรคสอง บัญญัติว่า “ผู้ใดเป็นเจ้าพนักงานในตำแหน่งตุลาการ กระทำการบิดเบือนกฎหมายในการพิจารณาคดี การทำคำสั่งรับหรือไม่รับฟ้อง การทำคำพิพากษาหรือคำสั่งชี้ขาดตัดสินคดี หรือการทำความสั่งคำร้องหรือคำขออื่นใดเพื่อให้เกิดประโยชน์หรือความเสียหายแก่ผู้เสียหาย ผู้ต้องหา หรือคู่ความฝ่ายหนึ่งฝ่ายใด ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามปีถึงยี่สิบปี” สำนักงานศาลยุติธรรมได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ข้างต้นแล้ว มีข้อสังเกตบางประการ ดังนี้

(๑) ตามร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... มาตรา ๔ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับผู้กระทำความผิด เมื่อเปรียบเทียบกับประมวลกฎหมายอาญาของ

สมาพันธ์รัฐเยอรมัน มาตรา ๓๓๙ มุ่งลงโทษเจ้าหน้าที่ในกระบวนการยุติธรรมทางอาญาที่ใช้กฎหมายโดยไม่สุจริต อย่างไรก็ตาม ผู้กระทำความผิดตามที่กำหนดไว้ในร่างพระราชบัญญัตินี้ ยังไม่ครอบคลุมถึงเจ้าหน้าที่รัฐทั้งหมดที่ทำหน้าที่ในกระบวนการยุติธรรมทางอาญาของไทย **สำนักงานศาลยุติธรรม**

(๒) ในเรื่องของเจตนาพิเศษตาม มาตรา ๒๐๐/๑ วรรคหนึ่งและวรรคสอง แห่งร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... มาตรา ๔ คือ “...เพื่อให้เกิดประโยชน์หรือความเสียหายแก่...” นั้น โดยปกติการดำเนินคดีย่อมต้องเกิดผลเป็นประโยชน์หรือเสียหายแก่คู่พิพาทเป็นธรรมดา การบัญญัติองค์ประกอบความผิดดังกล่าวจึงเป็นการเอาผิดกับกระบวนการปกติ หากเปรียบเทียบกับประมวลกฎหมายอาญาของไทยที่ใช้ในปัจจุบัน ในเรื่องเจตนาพิเศษตาม มาตรา ๒๐๐ วรรคหนึ่ง คือ “เพื่อจะช่วยเหลือคนหนึ่งบุคคลใดมิให้ต้องรับโทษ หรือให้รับโทษน้อยลง...” ส่วนมาตรา ๒๐๐ วรรคสอง คือ “เพื่อจะแกล้งให้บุคคลหนึ่งบุคคลใดต้องรับโทษ รับโทษหนักขึ้น หรือต้องถูกบังคับตามวิธีการเพื่อความปลอดภัย...” มีการบัญญัติถึงเจตนาพิเศษไว้อย่างชัดเจนถึงเหตุที่ควรเอาผิด แต่ตามร่างพระราชบัญญัติฯ ข้างต้น เป็นการบัญญัติเจตนาพิเศษในลักษณะที่กว้างเกินไป ซึ่งขัดกับเจตนารมณ์ของการร่างกฎหมายอาญาที่ต้องมีความชัดเจน **สำนักงานศาลยุติธรรม**

(๓) ประมวลกฎหมายอาญาที่ใช้บังคับในปัจจุบันมีบทบัญญัติที่ใช้บังคับซึ่งเป็นบทเฉพาะและบททั่วไปครอบคลุมการกระทำความผิดสำหรับเจ้าพนักงานในกระบวนการยุติธรรม โดยเฉพาะประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗ หากเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบด้วยกฎหมาย เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบโดยทุจริตต่อหน้าที่ ก็จะเป็นความผิดตามมาตรา ๑๕๗ ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗ ย่อมครอบคลุมถึงการกระทำความผิดตามร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ข้างต้นด้วย **สำนักงานศาลยุติธรรม**

(๔) ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ฉบับนี้ยังกระทบต่อหลักความเป็นอิสระของบุคคลที่เกี่ยวข้องในกระบวนการยุติธรรม ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๑๘๘ วรรคสอง บัญญัติว่า “ผู้พิพากษาและตุลาการย่อมมีอิสระในการพิจารณาพิพากษาอรรถคดีตามรัฐธรรมนูญและกฎหมาย ให้เป็นไปโดยรวดเร็ว เป็นธรรม และปราศจากอคติทั้งปวง” นอกจากนี้หลักความเป็นอิสระของตุลาการ เป็นหลักสากลที่ได้รับการยอมรับว่าเป็นหลักประกันความยุติธรรม ดังนั้น ผู้พิพากษาย่อมมีอิสระในการปฏิบัติหน้าที่ คือ การพิจารณาพิพากษาอรรถคดี ไม่ตกอยู่ภายใต้อิทธิพลของบุคคลหรือองค์กรใด และในการปฏิบัติหน้าที่ของผู้พิพากษาต้องกระทำได้โดยปราศจากความกลัวต่ออิทธิพลหรือการฟ้องร้องคดีใด ๆ อันเป็นการกลั่นแกล้งภายหลัง หลักความเป็นอิสระนี้ยังเป็นหลักประกันการปฏิบัติหน้าที่ว่ามีความบริสุทธิ์ยุติธรรมและมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้ หากมีการวินิจฉัยคดีที่ผิดพลาดไป คู่ความก็ยังสามารถอุทธรณ์หรือฎีกาไปยังศาลสูงเพื่อให้เกิดการวินิจฉัยคดีใหม่ได้ และกฎหมายอาญาเกี่ยวกับความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรมตามประมวลกฎหมายอาญามีความเหมาะสมและเพียงพอในการรักษามาตรฐานของระบบงานยุติธรรมของประเทศ ในภาพรวมตามหลักการเหตุผลของผู้เสนอร่างกฎหมายนี้แล้ว ด้วยเหตุผลที่ได้กล่าวมาข้างต้น สำนักงานศาลยุติธรรมจึงไม่เห็นด้วยกับร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

สำนักงานศาลยุติธรรม

๒. กรณีร่างมาตรา ๒๐๐/๑ วรรคหนึ่ง ที่บัญญัติให้ “ผู้ใดเป็นเจ้าพนักงานในตำแหน่งพนักงานอัยการ ผู้ว่าคดี หรือพนักงานสอบสวน กระทำการปิดเบือนกฎหมายในการสอบสวนและการสั่งฟ้องหรือไม่ฟ้องคดี ด้วยการทำความเห็นควรสั่งฟ้องหรือไม่ฟ้องคดี หรือการทำความเห็นทางคดีอย่างอื่น

อันจะมีผลกระทบต่อการสั่งฟ้องหรือสั่งไม่ฟ้องคดีโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย เพื่อให้เกิดประโยชน์หรือความเสียหายแก่ผู้เสียหายหรือผู้ต้องหา ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี” และวรรคสองที่บัญญัติให้ “ผู้ใดเป็นเจ้าของพนักงานในตำแหน่งตุลาการ กระทำการบิดเบือนกฎหมายในการพิจารณาคดี การทำคำสั่งรับหรือไม่รับฟ้อง การทำคำพิพากษาหรือคำสั่งชี้ขาดตัดสินคดี หรือการทำคำสั่งคำร้องหรือคำขออื่นใด เพื่อให้เกิดประโยชน์หรือความเสียหายแก่ผู้เสียหาย ผู้ต้องหา หรือคู่ความฝ่ายหนึ่งฝ่ายใด ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามปีถึงยี่สิบปี” นั้น เห็นว่า การใช้กฎหมายของเจ้าพนักงานในตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรมแยกได้เป็น ๒ กรณี คือกรณีแรกเป็นการใช้กฎหมายในลักษณะของ “การริเริ่มดำเนินกระบวนการยุติธรรม” ทั้งทางอาญา ทางแพ่งหรือทางปกครอง รวมทั้งดำเนินกระบวนการพิจารณาไปตามที่กฎหมายบัญญัติกรณีที่สองเป็นการใช้กฎหมายในลักษณะของ “การปรับกฎหมายเข้ากับข้อเท็จจริงเพื่อชี้ผลทางกฎหมาย” สำหรับกรณีแรก จะเป็นกรณีที่เจ้าพนักงานเป็นผู้ดำเนินการใช้กฎหมายกับบุคคลหนึ่งบุคคลใด เช่น การร้องทุกข์กล่าวโทษ การสอบสวน การจับกุม เป็นต้น ซึ่งเป็นขั้นตอนก่อนการฟ้องคดีต่อศาล หากมีการบิดเบือนกฎหมายเพื่อกลับแก้งผู้ใดเจ้าพนักงานก็จะต้องรับโทษตามมาตรา ๒ แห่งประมวลกฎหมายอาญา จึงเข้าซ้อนกับกฎหมายที่มีอยู่แล้ว ส่วนกรณีที่สองเป็นกระบวนการใช้กฎหมายในชั้นการพิจารณาพิพากษาคดีของศาล ซึ่งหากมีการบิดเบือนกฎหมายก็มีกระบวนการตรวจสอบโดยการอุทธรณ์ต่อศาลชั้นที่สูงขึ้น การบัญญัติให้การพิจารณาพิพากษาคดีของศาลมีโทษทางอาญาอาจถูกใช้เป็นเครื่องมือในการแทรกแซงดุลพินิจของศาล และขัดต่อหลักความเป็นอิสระของศาลที่ได้รับความคุ้มครองอย่างชัดเจนตามรัฐธรรมนูญ **สำนักงานศาลปกครอง**

๓. เจตนารมณ์ของการตราร่างมาตรา ๒๐๐/๑ ก็เพื่อลงโทษบุคคลที่กระทำการบิดเบือนกฎหมาย อันเป็นการกระทำที่มีชอบด้วยกฎหมาย ซึ่งตามประมวลกฎหมายอาญาภาค ๒ ได้บัญญัติการกระทำที่มีชอบด้วยกฎหมายเกี่ยวกับความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการและความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรมไว้แล้วในมาตรา ๑๕๗ และมาตรา ๒๐๐ จึงไม่จำเป็นต้องตราพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๐๐/๑ ขึ้นอีก **สำนักงานอัยการสูงสุด**

๔. อาจจะทำให้เกิดช่องโหว่ของกฎหมาย **ประชาชน**

๕.๒.๔ ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ (ถ้ามี)

๑. รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๗๗ วรรคหนึ่ง ได้บัญญัติหลักการสำคัญในการตรากฎหมายต่าง ๆ ไว้ว่า “รัฐพึงจัดให้มีกฎหมายเพียงเท่าที่จำเป็น และยกเลิกหรือปรับปรุงกฎหมายที่หมดความจำเป็นหรือไม่สอดคล้องกับสภาพการณ์ หรือที่เป็นอุปสรรคต่อการดำรงชีวิตหรือการประกอบอาชีพโดยไม่ชักช้าเพื่อไม่ให้เป็นภาระแก่ประชาชน และดำเนินการให้ประชาชนเข้าถึงตัวบทกฎหมายต่าง ๆ ได้โดยสะดวกและสามารถเข้าใจกฎหมายได้ง่ายเพื่อปฏิบัติตามกฎหมายได้อย่างถูกต้อง” ประกอบกับตามพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายและการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย พ.ศ. ๒๕๖๒ มาตรา ๒๑ (๘) กำหนดหลักเกณฑ์ในการจัดทำร่างกฎหมายในส่วนของการกำหนดโทษอาญาไว้ว่า

“๘) การกำหนดโทษอาญาสำหรับการกระทำความผิดใด ให้คำนึงถึงหลักเกณฑ์

(ก) การกระทำนั้นต้องกระทบต่อความมั่นคงหรือความปลอดภัยของประเทศ ความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชนอย่างร้ายแรง หรือมีผลกระทบต่อส่วนรวม

(ข) เป็นกรณีที่ไม่สามารถใช้มาตรการอื่นใดเพื่อบังคับใช้กฎหมายอย่างได้ผล และมีประสิทธิภาพเพียงพอที่จะให้ประชาชนปฏิบัติตามกฎหมายได้”

ดังนั้น รัฐพึงจัดให้มีกฎหมายเท่าที่จำเป็นและการกำหนดโทษทางอาญาสำหรับการกระทำ ความผิดใดต้องเป็นเรื่องที่การกระทำนั้นกระทบต่อความมั่นคงหรือความปลอดภัยของประเทศ หรือความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชนอย่างร้ายแรงหรือมีผลกระทบต่อส่วนรวม ทั้งต้องเป็นกรณีที่ไม่สามารถใช้มาตรการอื่นใดเพื่อบังคับใช้กฎหมายอย่างได้ผลและมีประสิทธิภาพเพียงพอ **สำนักงานอัยการสูงสุด**

๒. ควรมีหน่วยงานอื่นร่วมด้วย เช่น ผู้แทนสถาบันการศึกษาด้านกฎหมายร่วมพิจารณาคดี เพื่อจะทำให้เกิดความละเอียดใจในการปฏิบัติหน้าที่ และไม่ควรรใช้กฎหมายตามอำเภอใจ และควรให้มีตัวแทนได้พิจารณาและลงมติร่วมด้วย **ประชาชน**

๓. ควรบัญญัติให้ส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง ออกกฎ ระเบียบ รองรับการบังคับใช้กฎหมาย ให้ชัดเจนด้วย **ประชาชน**

ส่วนที่ ๓ รายงานผลการวิเคราะห์ผลกระทบอันเกิดจากร่างพระราชบัญญัติ

๑. ความเป็นมา สภาพปัญหา ความจำเป็นที่จะต้องตราพระราชบัญญัติ

โดยที่เจ้าพนักงานในการยุติธรรม ไม่ว่าจะเป็นผู้พิพากษา ตุลาการ พนักงานอัยการ ผู้ว่าคดี หรือพนักงานสอบสวน ล้วนเป็นผู้มีหน้าที่ในการดำเนินกระบวนการยุติธรรมเพื่อความเป็นธรรมของประชาชนภายใต้กฎหมายของบ้านเมือง จึงอาจกล่าวได้เจ้าพนักงานดังกล่าวนี้เป็นผู้รักษาและบังคับใช้กฎหมาย ซึ่งย่อมจะต้องปฏิบัติหน้าที่โดยสุจริตและด้วยความซื่อตรงต่อกฎหมายอย่างถึงที่สุด หากเจ้าพนักงานดังกล่าวถูกอคติครอบงำหรือจงใจปฏิบัติหน้าที่โดยไม่สุจริตกระทำการบิดเบือนบังคับใช้กฎหมายโดยไม่คำนึงถึงขอบเขตของบทบัญญัติแห่งกฎหมาย นิตินิติวิธีการใช้การตีความกฎหมาย หลักการทางกฎหมายอันเป็นที่ยอมรับ เจตนารมณ์หรือคุณธรรมทางกฎหมาย ตลอดจนขอบเขตแห่งอำนาจหน้าที่อันมีที่มาจากบทบัญญัติแห่งกฎหมาย เพื่อให้เกิดประโยชน์หรือความเสียหายแก่ประชาชนผู้มีอรรถคดีหรือคู่ความฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดไม่ได้รับความเป็นธรรมตามกฎหมาย ก่อให้เกิดสภาวะที่ระบบกฎหมายปราศจากความมั่นคงแน่นอน อันเป็นการบั่นทอนมาตรฐานของระบบงานยุติธรรมของประเทศ ในภาพรวมให้ปราศจากความน่าเชื่อถือ และไม่ได้รับการยอมรับจากประชาชน ตลอดจนนานาอารยประเทศ ซึ่งก่อให้เกิดความเสียหายต่อประเทศชาติอย่างยิ่ง ทั้งนี้ สืบเนื่องจากประมวลกฎหมายอาญาลบปัจจุบันมิได้กำหนดฐานความผิดจากการกระทำดังกล่าวของเจ้าพนักงานในการยุติธรรมไว้เป็นการเฉพาะ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. ความสอดคล้องของร่างพระราชบัญญัติ

- รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย .....
- รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย .....
- ยุทธศาสตร์ชาติด้าน .....
- แผนปฏิรูปประเทศ เรื่อง .....
- แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ .....

๓. ประโยชน์ที่ประชาชนและสังคมจะได้รับ

เพื่อกำหนดโทษอาญาให้มีความเหมาะสม และช่วยให้ประชาชนอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุขและปลอดภัย

๔. ความสัมพันธ์หรือความใกล้เคียงกับกฎหมายอื่น

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีความสัมพันธ์กับประมวลกฎหมายอาญา ซึ่งเป็นกฎหมายหลัก

๕. ผลกระทบโดยรวมที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมาย

๕.๑ ผลกระทบต่อเศรษฐกิจ ไม่มี

๕.๒ ผลกระทบต่อสังคม ไม่มี

๕.๓ ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมหรือสุขภาพะ ไม่มี

๕.๔ ผลกระทบอื่นที่สำคัญ ไม่มี

๖. การกำหนดให้มีระบบอนุญาต อนุมัติหรือการใช้ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่

มี

ไม่มี

๗. การกำหนดให้มีระบบคณะกรรมการ

มี

ไม่มี

๘. บทกำหนดโทษ

ไม่มี

โทษทางอาญา

โทษทางปกครอง

โทษปรับเป็นพินัย

โทษอุกฤษณ์

เหตุผลและความจำเป็น

โดยที่เจ้าพนักงานในการยุติธรรมไม่ว่าจะเป็นผู้พิพากษา ตุลาการ พนักงานอัยการ ผู้ว่าคดี หรือพนักงานสอบสวน ล้วนเป็นผู้มีหน้าที่ในการดำเนินกระบวนการยุติธรรมเพื่อความเป็นธรรมของประชาชนภายใต้กฎหมายของบ้านเมือง จึงอาจกล่าวได้ว่าเจ้าพนักงานดังกล่าวนี้เป็นผู้รักษาและบังคับใช้กฎหมาย ซึ่งย่อมจะต้องปฏิบัติหน้าที่โดยสุจริตและด้วยความซื่อตรงต่อกฎหมายอย่างถึงที่สุด หากเจ้าพนักงานดังกล่าวถูกอคติครอบงำหรือจงใจปฏิบัติหน้าที่โดยไม่สุจริตกระทำการบิดเบือนบังคับใช้กฎหมายโดยไม่คำนึงถึงขอบเขตของบทบัญญัติแห่งกฎหมาย นิติวิธีการใช้การตีความกฎหมาย หลักการทางกฎหมายอันเป็นที่ยอมรับ เจตนารมณ์หรือคุณธรรมทางกฎหมาย ตลอดจนขอบเขตแห่งอำนาจหน้าที่อันมีที่มาจากบทบัญญัติแห่งกฎหมาย เพื่อให้เกิดประโยชน์หรือความเสียหายแก่ประชาชน ผู้มีอรรถคดีหรือคู่ความฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดไม่ได้รับความเป็นธรรมตามกฎหมาย ก่อให้เกิดสภาวะที่ระบบกฎหมายปราศจากความมั่นคงแน่นอน อันเป็นการบั่นทอนมาตรฐานของระบบงานยุติธรรมของประเทศ ในภาพรวมให้ปราศจากความน่าเชื่อถือ และไม่ได้รับการยอมรับจากประชาชน ตลอดจนนานาอารยประเทศ ซึ่งก่อให้เกิดความเสียหายต่อประเทศชาติอย่างยิ่ง ทั้งนี้ สืบเนื่องจากประมวลกฎหมายอาญาลับฉบับปัจจุบันมิได้กำหนดฐานความผิดจากการกระทำดังกล่าวของเจ้าพนักงานในการยุติธรรมไว้เป็นการเฉพาะ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้.....

ส่วนที่ ๔ การเปิดเผยรายงานผลการรับฟังความคิดเห็นและรายงานผลการวิเคราะห์ผลกระทบอันเกิดจากร่างพระราชบัญญัติ

คณะกรรมการรับฟังความคิดเห็นและวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากร่างพระราชบัญญัติที่เสนอโดยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ได้เปิดเผยรายงานผลการรับฟังความคิดเห็นและรายงานผลการวิเคราะห์ผลกระทบอันเกิดจากร่างพระราชบัญญัติ ทางเว็บไซต์รัฐสภา www.parliament.go.th แล้ว ตั้งแต่วันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๖๔

คณะกรรมการรับฟังความคิดเห็นและวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากร่างพระราชบัญญัติที่เสนอโดยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือผู้มีสิทธิเลือกตั้ง
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร